

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/51/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201812
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201812.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej v právnej veci žalobkyne : mjr. Ing. U. P., X. č. XX, O., zastúpená : JUDr. Július Jánošík, advokát, Klincová č. 35, Bratislava proti žalovanému : Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, č. p. : SLV-PS-PK-98/2012 zo dňa 22. augusta 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 320/2012 - 44 zo dňa 15. januára 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 320/2012 - 44 zo dňa 15. januára 2014, p o t v r d z u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 170,45 € na účet JUDr. Júliusa Jánošíka, advokáta, vedený v R. O. W., a. s., č. účtu XXXXX/XXXX do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. p. SLV-PS-PK-98/2012 zo dňa 22.08.2012 a prvostupňové rozhodnutie Hasičského a záchranného zboru č. 43/2012-VPP zo dňa 18.05.2012 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutia prvostupňového orgánu ako aj žalovaného nie sú náležite odôvodnené. Súd sa zaoberal zákonnosťou preradenia žalobkyne, jej preloženia a postupom, ktorý predchádzal rozhodnutiu zo dňa 18.05.2012 a rozhodol, že postup popísaný v odvolaní žalobkyne, nepochybne dokázal aj časovú tieseň a nátlak pri jej rozhodovaní, ktoré považoval za nesúladný postup s dobrými mravmi.

Krajský súd sa stotožnil s tvrdením žalobkyne ohľadne nezákonnosti preskúmaných rozhodnutí z dôvodu, že jednak vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci ako aj z dôvodu ich nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov s poukazom na obsah odvolania žalobkyne a spôsob, akým sa žalovaný s jej námietkami vysporiadal (resp. nevysporiadal). Uviedol, že prvostupňovému rozhodnutiu

možno vytknúť takmer úplnú absenciu odôvodnenia.

Súd dospel k záveru, že rozhodnutie o preložení a preradení žalobkyne nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť ku dňu 18.05.2012, ale až v mesiaci september 2012, a teda až v tomto čase mohlo dôjsť k účinnému preloženiu a preradeniu žalobkyne na funkciu samostatná inšpektorka na oddelení podporných činností Záchranej brigády Hasičského a záchranného zboru v Malackách, ktorá funkcia však bola nepochybne rozkazom ministra vnútra SR č. 462/2012, zo dňa 29.05.2012 s účinnosťou od 01.06.2012 zrušená, t. j. táto funkcia zanikla ešte pred účinným preložením a preradením žalobkyne na túto funkciu.

Prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nebolo možné platne žalobkyňu preložiť na základe rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť v septembri 2012 na funkciu, ktorá od 01.06.2012 neexistovala. Uvedené pochybenie mohol v odvolacom konaní napraviť odvolací orgán, ktorý tak však neurobil a jeho odôvodnenie tohto pochybenia časovou tiesňou s tým, že žalobkyňa s ponúkanou funkciou súhlasila, treba odmietnuť. Nakoľko bola žalobkyňa odvolaná z funkcie nadriadeného, bolo potrebné ju čo najskôr zaradiť na voľnú funkciu, čo sa však v jej prípade nestalo, keďže z obsahu spisu nevyplýva, kde bola žalobkyňa zaradená od 15.05. do 17.05.2012. Treba odmietnuť tvrdenie žalovaného, že žalobkyňu bolo potrebné dňom 18.05.2012 zaradiť na voľnú funkciu aj bez právoplatného rozhodnutia, keďže s novou funkciou vyjadrila súhlas. Argumentovať súhlasom žalobkyne, ktorý bol celkom evidentne dosiahnutý pod hrubým nátlakom a v neuveriteľnej časovej tiesni v konaní pred prvostupňovým správny orgánom, čo nemá nič spoločné s pojmom dobré mravy, treba podľa názoru krajského súdu odmietnuť.

Krajský súd uviedol, že v konaní neriešil otázku odvolania žalobkyne z funkcie nadriadenej, ale zaoberal sa zákonnosťou jej preradenia a preloženia a postupom, ktorý predchádzal rozhodnutiu zo dňa 18.05.2012. V rozsudku krajský súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 70 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie a navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil, tak, že žaloba sa zamieta. Uviedol, že žalovaný zastáva názor, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Konštatoval, že žalovaný sa v plnom rozsahu pridŕžiava vyjadrenia k podanej žalobe, ktoré bolo zaslané Krajskému súdu v Bratislave pod č. p. SLV-PS-S-98/2012 zo dňa 22.08.2012 (správne asi 11.03.2013). Žalovaný nesúhlasí so závermi krajského súdu.

Žalobkyňa na základe jej vlastnej podanej žiadosti bola dňom 15.05.2012 rozhodnutím prezidenta Hasičského a záchranného zboru č. 10/2012-VON zo dňa 11.05.2012 odvolaná z funkcie nadriadeného - riaditeľky odboru ekonomiky a logistiky. Následne jej bolo dňa 18.05.2012 ponúknuté voľné funkčné miesto - samostatný inšpektor na Záchranej brigáde Hasičského a záchranného zboru v Malackách, ktoré v ten istý deň písomne prijala. Na základe súhlasu s ponúknutým miestom bolo dňa 18.05.2012 vydané rozhodnutie prezidenta Hasičského a záchranného zboru č. 43/2012-VPP o trvalom preložení a preradení žalobkyne na oddelenie podporných činností Záchranej brigády Hasičského a záchranného zboru v Malackách na funkciu samostatný inšpektor, ktoré žalobkyňa prevzala v ten istý deň. Ďalej žalovaný uviedol, že rozhodnutím o trvalom preložení a preradení z dôvodu, že žalobkyňa bola na vlastnú žiadosť odvolaná z funkcie nadriadenej, bolo potrebné ju dňom 18.05.2012 zaradiť na voľnú funkciu aj bez právoplatného rozhodnutia, keďže s novou funkciou vyjadrila súhlas. Skutočnosť, že funkcia, samostatný inšpektor (ID 32896) dňom 01.06.2012 zanikla a vznikla nová funkcia samostatný odborný inšpektor s rovnakým ID, bola v prospech žalobkyni a táto bola o tejto skutočnosti upovedomená. O tomto jej bolo vydané predmetné rozhodnutie prezidenta Hasičského a záchranného zboru. Žalovaný v odvolaní uviedol, že zastáva názor, že žalobou napadnuté rozhodnutia, ktorými sa rozhodovalo o preložení a preradení žalobkyne podľa § 47 ods. 1 písm. d/ zákona č. 315/2001 Z. z., obsahujú všetky náležitosti, ktoré vyžadujú ustanovenia zákona.

Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalovaného pre jeho

nedôvodnosť zamietol a rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Súčasne navrhla, aby odvolací súd zaviazal žalovaného k náhrade trov konania a trov právneho zastúpenia žalobkyne v odvolacom konaní. Žalobkyňa argumentáciu použitú žalovaným v odvolaní odmieta, nakoľko túto považuje za rozpornú s jestvujúcim skutkovým stavom vo veci a súvisiacou právnou úpravou. Počas celej doby súdneho konania nedošlo k spochybneniu základnej námietky žalobkyne a to, že rozhodnutie orgánu prvého stupňa o preložení a preradení nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť až rozhodnutím odvolacieho orgánu a jeho doručením, t. j. v mesiaci september 2012, t. j. k preloženiu malo dôjsť až v septembri 2012. V prípade konania správnych orgánov ide o konanie rozporné s dobrými mravmi, ktorým došlo k porušeniu § 16 ods. 3 zákona č. 315/2001 Z. z. Rozhodnutia zo dňa 18.05.2012, č. 43/2012-VPP a zo dňa 22.08.2012, č. SLV-PS-PK-98/2012 sú nepreskúmateľné, nakoľko sú v rozpore s § 15a ods. 4 zákona č. 315/2012 Z. z. absentujú v nich odôvodnenia obsahujúce zákonom stanovené náležitosti v požadovanej kvalite.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmaval napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsudku a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.04.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky je Slovenská republika zvrchovaným, demokratickým a právnym štátom. Neoddeliteľným atribútom právneho štátu je aj správne súdnictvo.

Ochrana verejných subjektívnych práv fyzických a právnických osôb zo strany správnych súdov má subsidiárny charakter vo vzťahu k ochrane, ktorú poskytujú orgány verejnej správy. Preto fyzická alebo právnická osoba, ktorej práva boli porušené alebo ohrozené má sa prioritne domáhať ochrany svojich práv na správnom orgáne. Ak nedošlo k náprave a ochrane zo strany orgánov verejnej správy, je možné, aby fyzická alebo právnická osoba sa domáhala ochrany svojich práv na správnom súde. Výplýva to z historicky daného a v Slovenskej republike ústavného garantovaného postavenia správneho súdnictva, ktorého úlohou nie je nahrádzanie vecných kompetencií orgánov verejnej správy, ale zabezpečovanie ich kontroly nezávislou súdnou mocou.

Podľa čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy v intenciách čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sa uskutočňuje podľa ustanovení druhej a tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Správny súd v intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe a to z hľadiska, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Z ustanovenia § 153 ods. 1 a 2 zákona č. 315/2001 Z. z. o Hasičskom a záchrannom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 315/2001 Z. z.“) vyplýva, že rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať, je právoplatné a vykonateľné, ak sa proti nemu nemožno odvolať alebo podať rozklad a bezvýsledne uplynula lehota na plnenie, alebo odvolanie alebo rozklad nemá odkladný účinok.

Podľa ustanovenia § 150 ods. 2 a 3 zákona č. 315/2001 Z. z., rozhodnutie musí byť v súlade so

všeobecne záväznými právnymi predpismi a služobnými predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie v odvolaní, ak nie je ustanovené inak. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie účastníka konania. Rozhodnutie musí byť podpísané a uvedením hodnosti mena a priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom so štátnym znakom Slovenskej republiky a oznámené účastníkom konania. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté, a rozhodnutie o nákladoch konania. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

Podľa ods. 4 cit. ustanovenia v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený služobný orgán pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s úvahami a námietkami účastníka konania a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu alebo ak sa priznáva nárok, ktorý príslušníkovi vznikol zo zákona.

Zo spisu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti :

Dňa 26.05.2008 žalobkyňa bola vymenovaná do funkcie vrchný inšpektor špecialista na Prezídium Hasičského a záchranného zboru. Po úspešnom absolvovaní výberového konania bola vymenovaná za nadriadenú - riaditeľku odboru ekonomiky a logistiky. Rozhodnutím zo dňa 11.05.2012, č. 10/2012-VON bola z tejto funkcie odvolaná ku dňu 15.05.2012. zo záznamu zo dňa 18.05.2012 o ponuke valného funkčného miesta vyplýva, že služobný úrad žalobkyňi ponúkol funkciu : samostatný inšpektor PT 4, oddelenie podporných činností na Záchranej brigáde Hasičského a záchranného zboru v Malackách. Zo záznamu vyplýva, že žalobkyňa s tým súhlasila, ale s dodatkom, že : k uvedenému sa písomne vyjadrí dňa 21.05.2012 do 15.00 hod. Prezident Hasičského a záchranného zboru dňa 18.05.2012 vydal rozhodnutie č. 43/2012 - VPP, ktorým žalobkyňu preložil a preradil podľa § 47 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 47 ods. 2 písm. b/ zákona č. 315/2001 Z. z. dňom 18.05.2001 trvale na funkciu samostatná inšpektorka na oddelenie podporných činností Záchranej brigády Hasičského a záchranného zboru v Malackách. V odôvodnení tohto rozhodnutia je uvedené, že sa tak stalo na základe písomného súhlasu žalobkyne a že zmeny v platových náležitostiach od 18.05.2012 jej oznámi služobný úrad. V rozhodnutí sa ďalej uvádza, že proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie, ktoré má odkladný účinok.

Žalobkyňa podala proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie. O tomto rozhodol štátny tajomník Ministerstva vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č. SLV-PS-PK-98/2012 zo dňa 22.08.2012, tak že odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia sa okrem iného uvádza, že žalobkyňa nebola v časovej tiesni a že jej bola poskytnutá primeraná lehota na vyjadrenie sa k ponuke voľného miesta. Je v ňom uvedené, že priami nadriadení priamo vedia objektívne a správne posúdiť potreby tabuľkového zloženia počtov príslušného služobného úradu a preto bolo správne, ak prvostupňový orgán vykonal personálnu zmenu so žalobkyňou. Ďalej sa v rozhodnutí uvádza, že skutočný stav veci bol zistený presne a prvostupňové rozhodnutie je v súlade so zákonom č. 315/2001 Z. z.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti rozhodnutia ďalšie dôvody. (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne opísaný v rozsudku krajského súdu. S jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné, sa stotožňuje v celom rozsahu.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňové rozhodnutie o preložení a preradení žalobkyne (s

ohľadom na podané odvolanie žalobkyne) nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť ku dňu 18.05.2012, ale až v mesiaci september 2012. Až v tomto čase mohlo dôjsť k právne účinnému preloženiu a preradeniu žalobkyne na funkciu samostatná inšpektorka na oddelení podporných činností Záchrannej brigády Hasičského a záchranného zboru v Malackách, pričom táto funkcia bola rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 462/2012 zo dňa 29.05.2012 s účinnosťou od 01.06.2012 zrušená. Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že nebolo možné platne preložiť žalobkyňu na základe rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť až v septembri 2012 na funkciu, ktorá napokon od 01.06.2012 už neexistovala. Ani odvolací orgán žalovanej neodstránil uvedené pochybenie.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, ktorý sa oboznámil s priebehom prvostupňového konania, k porušeniu ustanovenia § 16 ods. 3 vety prvej zákona č. 315/2001 Z. z., v zmysle ktorého výkon práva a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru musí byť v súlade s dobrými mravmi, došlo.

Odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu zastáva tiež názor, že rozhodnutie žalovaného nie je náležite odôvodnené a preto je aj nezákonné. Žalovaný sa v odôvodnení rozhodnutia nevyporiadal s námietkami žalobkyne, ktoré uviedla v podanom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov a napadnutého rozsudku krajského súdu, dospel k záveru, že námietky žalovaného vznesené v odvolaní (na viac totožné ako vo vyjadrení k podanej žalobe) proti prvostupňovému rozsudku neboli spôsobilé spochybniť jeho vecnú správnosť, preto ich vyhodnotil ako nedôvodné a rozhodol podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250j a ods. 3 druhá veta O.s.p, tak že rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a v podrobnostiach naň odkazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu z ústavy ani Dohovoru nemožno vyvodzovať, že súd sa musí zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

Aj európsky súd pre ľudské práva, napr. v rozsudku z 21.01.1999 vo veci Garcia Ruiz v. Španielsko konštatoval, že podľa štandardnej judikatúry súdu reflektujúcej princíp riadneho chodu spravodlivosti musia súdne rozhodnutia v dostatočnej miere obsahovať dôvody, na ktorých sú založené : Povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vyporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozsudku tohto súdu v Halle v. Fínsko z 19.12.1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p., keď úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu trov vo výške 170,45 € z titulu trov právneho zastúpenia (v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov).

Prehľad a hodnota úkonov právnej služby :

- Vyjadrenie k odvolaniu - 134 €
- Režijný paušál - 8,04 €
- 20% DPH zo sumy 142,04 € - 28,41 €.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 170,45 € na účet JUDr. Júliusa Jánošíka, advokáta, vedený v R. O. W., a. s., č. účtu XXXXX/XXXX do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom

od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.